

עין משפט
גר מצודה
לז:

[illegible]

רבינו גרשום

ואמאי בזה אחר זה לא הקדים את
הקרקע אלמלא משמע דקנה אילן
אחד מן קנה קרקע ואין נראה
לר"י דהא אין קנה דהא דקנה צמוד
את הספינה (שם דף פא.) קנה ג'
קנה קרקע מוקף מן קנה כ"ע א"כ
ע"כ לר"ע בשנים לא קנה קרקע
דכ"י משמע דוקא ג' קנה קרקע
אלב ג' לא קנה קרקע לכך יש
לפרש לראש דשמעון בנ' איננות
והט"ו בדבראלא ג' קנה קרקע שאני
הכא דמרי כגון שאני שם קרקע אלא
לנזק האילנות ופרש בזה"ש ששכיר
הקרקע לעצמו (ו) או בזה"ש גדולי ואומר
בפירושו שכל הקרקע משאיר ולר"ע לא
קנה צנוף הקרקע כלום אלא לאו
מוכר בענין יפה מוכר יכול לטעם אחר

צמקומו כשישג והיהו להמורכ את הבית ה"פ מני אלימא ר"ע
ואלימא דרבנן דר"ש דסבירא להו מוקדש בעין יפה הוא מקדש
ואת אמר מוכר בעין יפה הוא מוכר וכל שכן מקדש ואחלל רבנן
ואלימא דרבנן דר"ש אשעון דלמור מוקדש הקדש את כולו הכי
אומר מוכר בעין יפה מוכר אצל מקדש בעין יפה מקדש וימין
דסבירא להו דכולי האי מקדש בעין יפה (י) ממכר דלפי' בור דמות
שאין הקרקע נרץ להם הקדש כ"ש מקדש את האילן הקדש
את הקרקע הארצה לאילן ואע"ג דנמכר לא מכר את הקרקע
ומיהו והיהו דבכר הכי ר' אשעז לפרש כן (קדאמור) אלא פשיטא
ר"ש ואלימא דמאן אלימא אלימא דר"ע הא אמר מוכר בעין יפה
מוכר כ"ש מקדש ומ"מ י' לפרש בדוחק דלפני מסבירא כיון
דמוכר בעין יפה מוכר אית מן למימר דמקדש כל שכן דיותר מעט
בעין יפה מקדש וצולין אמר נמי הקדש המקדש את הקרקע
אע"ג דנמכר לא קנה ועוד יש לפרש דלא מכח הקדש זה אחר זה
דיק ההם דבעין רעה מקדש אלא דייק מדקדש קנה שלשה
אילנות ממטע י' לית סאה הרי זה הקדש את הקרקע בעין לפיכך
כשאוה פודה פודה לפי בית וזע חומר שעורים כ' ואל ס"ל דבעין
יפה מקדש אע"פ ששקדים את הקרקע ואת האילנות באת אחת
היחל למימר פודה וחזר ופודה ופודה חסלה את האילנות בשוין
וחזר ופודה את הקרקע לפי בית וזע חומר שעורים דלמחר ר'
הוא פכרם י' עזרכין (ערכין ד.ר.) הקדש שיה מלאה אילנות כשאוה
פודה פודה את האילן בשויו וחזר ופודה הקדש לפי בית וזע חומר
שעורים כחמשים שקל כסף אלא סבר רב הוא מקדש כ' אישיניה
ר"ג לרב הוא ופיר' ליה מבייחא להמורכ את הבית ומשיב
מני ר"ש הא דלאמר בעין רעה הוא מקדש והסאה מדקדק לקמן
בפשיטא דכולה בגימא לנקמן אלימא דרב הוא קיימא לעשייה
(י) דלמחר' כנס' ערכין (ש) בעין יפה הוא מקדש: **א"י** רב.
ואין נרץ להחמיק וד' ר' אמות אלא שלשה פשמיים בעין (י) כרס
יחיד ולענין מי שנטע כרס ולא חיללו דלית חזון מן המלחמה:
הני

מפסדו וגבי מכרן לזמון יו קרקע ולר"ש אין לו קרקע וידינו תנאי
מפרש כמה יכו מרובות יומר מד' דאיתו ואכתי הו קרקע לו לוי. כל
לומר כל קרקע (ו) שזלי האילן שפא מקרקע דע תאוס שן
האילן הוא האילן לו כלום כוש דג' ביניין וזכזה לן כמאל אורס שן
מקרקע זו גם אם ימות האילן יטע אחר במקומו. ואשמעין נמי

משיפוליה היינו יותר מעובי קורת האילן ופחות מרוחב הענפים ובהכי סגי ליה בקרקע:

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

דאס מנאסי. השמים נקרקע וגם מעבנין און המחרישה ודאי
אמין ארעמיה לשיר לענמו קרקע צנינום האילנות כדי שלא יוכל
הגוֹקח לערער עליו וזומר כשיבשו אילנותיו עקור אילנותיך שקול וזיל
דבא מתיך לרעעאי: **ינאם לים.** כשיבשו האילן: **מכר האילנות** וסוחר
קרקע לפניו. שפירש לו כן האילנות

אין מוכר לך והקרקע אין מעב
לעצמי: פלונסא דר"ע ורבנן. בין
לרב וביד בין לרב פסא. וכן
האילנות מוציא דבשלה האילנות הכל
מודים דקה קרקע דמתן סתמא
במוכר את הפסיה (לקמן דף פא.)
ומוקמינן לה בגמ' ש"ס"ע ומיהו רישא
דקמת גבי שני חזן לו קרקע לאו רב
היא דמוכח בשילהי המוכר את הבית
(לקמן דף עב.) והסם פרישין לה:
לרב דאמר מוכר בעין יפה מוכר אים
ל'. ללוזק מקום האילנות על הקרקע
ליטע אחרים במקומן כשימחו: לרבנן
אין לו. קרקע ואם ימוחו לא יטע
אחרים במקומן דמתן סתמא (פא.) הוזהר
אין האילנות לא קנה קרקע: אפי' לרב
וביד כו'. כלומר דרב ורבנן: אפי' לרב
למימר אליבא דר"ע ולא היא מילמיה
כתבין אלא דכריי הכל: כ"ס. דקאמר
רב וביד (פ"א) אין לו קרקע גבי ד' לקוחות
דפרשית לעיל [ע"ז] לית לו לאילנות. על
בעלים ולא בפירות: לית לך בקרקעות.
אפי' בתקום האילן וכשיבש מעקרני
ותך: כ"ס. דיש לו (י) קרקעות: גבי
שני לקוחות דאמר. קנה האילנות
לבעל הקרקע כי היכי ללדידן וזין

[illegible][illegible]

מסורת הש"ס

(א) כללים שיה מ"ב פירושין
ב: לקחן פנ. קב: (ב) ערסין
ד: (ג) ליל: כרסן דודי ומקו
נה אסילו כר"ס. קן העמיקו
תוס' ועי' חל"ב.

[illegible]

מוסף רש"י

דאי אל שייך ליבא ליה
 עקור אדלעז ודלי. וזקן
 עקור לזרעם קי עמיד אל
 צילנות נלמזי שייך אלן
 טעם אף חזור וליעס
 עקור נקמותן דרזן שייך
 לי כז כללנות עק עכשי
 ברס שדורא
 נטורע פחות מארבע
 אמות, שזל קי שיה
 אצט ברס, אלס יעד וטמא
 נכלסם ורבעס ורבעס
 נלמזי ליריד אלס ורבעס
 ורואים את האמצעים.
 נטענין קודם ריז חסד
 ליהן קי שיה גסרס וסד
 אצור ארבע, דכל וטמא
 חסד עקור דכל וטמא
 אף בני כלסם ורבעס
 משפולד, מקום חסד
 חסד, דז חסדו ורבעס

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones